

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/18/2019
Identifikačné číslo spisu: 6299898571
Dátum vydania rozhodnutia: 15.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6299898571.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: INKASO Pohľadávok, spol. s.r.o., so sídlom Hronského 2712, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 039 039, proti povinnej: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/XX, XXX XX Y., občan Slovenskej republiky, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, so sídlom Exekútorského úradu Kálmána Mikszátha 268, 979 01 Rimavská Sobota, pod. sp. zn. EX 120/2016, o vymożenie 82,98 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Veľký Krtíš č.k. Er/860/99, o dovolaní oprávneného proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 2CoE/50/2019-58 zo dňa 12.06.2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením č.k. 2CoE/50/2019-58 zo dňa 12.06.2019 podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvej inštancie“) č.k. Er/860/99-37 zo dňa 20.09.2018 o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 23. decembra 2015 (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“).

2. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že preskúmaním obsahu spisu mal za preukázané, že poverením č. 5610 002962 zo dňa 02.03.2006 exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie o vymożenie 2 500,- Sk (82,98 Eur) s príslušenstvom na podklade Zmenkového platobného rozkazu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 1Zm/884/97 zo dňa 11.02.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.03.1998 a vykonateľnosť dňa 06.04.1998. Následne napadnutým uznesením exekučný súd exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

3. Odvolací súd po preskúmaní vecí, aplikoval § 387 ods. 2 CSP, a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a konštatoval správnosť dôvodov, na podklade ktorých exekučný súd rozhodol, a na zdôraznenie jeho správnosti dodal:

4. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.1998 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), t.j. v čase vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorý je exekučným titulom, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti,
- b) predávajúcim podnikateľ, 4) ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby.

5. Odvolacie námietky oprávneného, podľa ktorých nešlo o spotrebiteľský vzťah z dôvodu, že v čase základného konania a vystavenia zmenky neplatila právna úprava upravujúca inštitút spotrebiteľských zmlúv, neboli dôvodné. Z citovaného ustanovenia § 2 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že už v čase vzniku právneho vzťahu medzi právnym predchodcom oprávneného a pôvodným povinným zákon poskytoval ochranu spotrebiteľovi, ktorým bola fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti, a taktiež vymedzil predávajúceho ako podnikateľa, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby. Zároveň tento predpis upravil povinnosti pre predávajúceho a poskytovateľa služieb spotrebiteľovi, napr. zákaz klamania spotrebiteľa, zákaz diskriminácie spotrebiteľa, ktoré ho viazali pri akomkoľvek type zmluvy uzatvorenej so spotrebiteľom. Z uvedeného vyplynulo, že v posudzovanej veci išlo o spotrebiteľskú zmluvu, aj keď v danom prípade Občiansky zákonník neobsahoval osobitné pravidlá pre spotrebiteľské zmluvy. Preto odvolací súd nesúhlasil s námietkou oprávneného, ktorou namietal, že v konaní nemohlo vyjsť najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

6. Vo vzťahu k návrhu oprávneného, aby odvolací súd posúdil súladnosť prechodných ustanovení § 243 písm. f) Exekučného poriadku s Ústavou Slovenskej republiky, pričom ak by došiel k záveru že tieto ustanovenia sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, aby podal Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou Slovenskej republiky a odvolacie konanie do toho času prerušil, odvolací súd uviedol, že nedospel k záveru o splnení podmienok na konanie o súlade právnych predpisov, a preto mu nevyhovel, návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. b) CSP zamietol a na prejednávanú vec aplikoval § 243 písm. f) Exekučného poriadku.

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č.l. 68) aj s návrhom na odloženie právoplatnosti, prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP tvrdiac, že odvolací súd, potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, pretože sa týka novej právnej úpravy platnej od 22.12.2015. Oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu č.k. 2CoE/50/2019 zo dňa 12.06.2019 zrušil, a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

9. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

11. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

12. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ustanovení § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

13. V posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 2CoE/50/2019-58 zo dňa 12.06.2019, teda už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017

Z. z., ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného bolo prvoinštančným súdom doručené dňa 30.08.2019.

14. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20.12.2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12.12.2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20.01.2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 04.12.2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27.09.2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12.04.2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17.07.2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15.08.2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14.11.2018.

15. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

16. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.